

Тая је бѣла цървена,
Со на гърла-то флорини.“ —
„Вдо'ице, млада вдо'ице!
Ясъ не ти сакамъ алайка,
Ясъ нейкюмъ руса 'уба'а,
Тукъ сакамъ да је жрзліа,
Жрзліа, та п сойліа.
На вдо'ица сумъ работалъ,

Ясъ ке си зе'амъ вдо'ица.“ —
„Юначе, море юначе!
Вдо'ица иматъ назиніе,
Вдо'ица иматъ дживлиніе.“ —
„Вдо'ице, млада вдо'ице!
Ти тваа гайле немай го,
На вдо'ица сумъ работалъ,
Ясъ ке си зе'амъ вдо'ица.“

395.

Богъ да убіетъ, Милкано мори, твоя-та майка!			
Що ми те изми	—	—	и те промена,
И ти нареди	—	—	дробно-но стрebro,
Дробно-но стрebro	—	—	на бѣло гърло,
Та ми те пуци	—	—	въ село на свадба.
Тамо имале	—	—	проклети законъ,
Ми те пречека	—	—	помалъ побратимъ,
И те целива	—	—	на бѣло гърло.

396.

Рано ранила Петкана
Отъ 'си-те моми порано
На бѣли Дунафъ на вода:
„Добро ти утро, Дунафе!
Дунафе бѣли Дунафе,
Ясъ тебе ке те опитамъ,
Ти менъ право да кажишъ,
Тако ти морска глубина,
Тако ти полска ширина,
И жити сестра моруна,
Ти право менъ да кажишъ
Дали го виде млатъ Стоянъ?“ —
„Петкано, бѣла Петкано!
Тако ми морска глубина,
Тако ми полска ширина,
И жими сестра моруна!
Ясъ тебъ право ке кажамъ.

Отъ како петли пеа'е,
Триста геміи мина'е;
Първа геміа що мина,
Во пеа бѣше млатъ Стоанъ,
Во шаренъ кавалъ свиреше,
Во кавалъ песма пееше:
„Мѣжи сѣ, мѣжи, Петкано!
Дури сѣ млада зелена,
Дури сѣ млада цървена,
Ясъ веке назатъ не идамъ,
Ти мене да ме не чекашъ!
Люто ме майка кѣлнала, —
Стояне, синко Стояне!
Петкана да ѣ не земишъ,
Д' обидишъ, синко, д' обидишъ,
Три деветъ бѣли градо'и,
Нигде девойка не нашолъ,